

Melancholische foto's

Door René Spronck

“Een foto is gelukt wanneer ik me erin kan verliezen. Ik hou van stille beelden, van beelden waarin je kunt verdwalen, beelden met een donkere sfeer.” Indra Moonen (31 jaar, woont in Margraten) over haar passie: de ‘natte glasplaat fotografie’. Foto's uit lang vervlogen tijden, maar toch ook weer niet.

Indra's eerste kennismaking met fotografie had alles te maken met haar liefde voor paarden. Op 17-jarige leeftijd wilde ze iets gaan doen met paarden, maar haar ouders vonden dat ze beter eerst een studie kon gaan doen met wat meer zekerheid. Indra: “Mijn ouders namen me mee naar een pendelaar. Dat is iemand met een touwtje en een ringetje, dat dan ronddraait en aangeeft welke kant je op wilt.” En daaruit kwam dus fotografie. Ze vervolgt: “Dat leek me ook wel een logische stap. Ik ben toen fotografie gaan studeren in Hasselt.” Voor Indra ging er een hele nieuwe wereld open.

Kunst versus commercieel

Overdag werkt ze in een fotozaak in Maastricht. Indra: “Dat is zowel positief als negatief. Ik kan daar mijn geld verdienen en zodoende mijn toch absurde, uit de hand gelopen hobby betalen, en ik hoef in mijn eigen werk geen compromissen te sluiten. Daarnaast blijf ik op de hoogte van alles wat met fotografie te maken heeft.” Maar door het werk kan ze anderzijds niet zoveel tijd in het fotograferen steken als ze zou willen. “Het is best lastig als fotograaf, zeker als je geen commerciële opdrachten wilt doen. Ik doe wel eens een opdracht, maar ik hou me vooral bezig met kunstfotografie”, aldus Indra.

Een bekende fotograaf zei eens: ‘Nu ik zo vaak de camera vast heb voor mijn opdrachten, heb ik geen zin meer om voor mezelf te fotograferen’. En Indra wilt juist dat dat haar niet overkomt: “Ik maak dingen die ik zelf wil maken, en als ik daardoor mensen raak is dat mooi meegenomen, maar in eerste instantie is het de bedoeling dat ik voel wat ik zelf doe, dat ik de thema's zelf kies.”

“Ik doe mijn inspiratie op van films. Laatst nog van ‘Zürich’. Dat waren echt heel mooie beelden.” Inspiratie haalt ze ook uit muziek. Max Richter is haar favoriet. Indra: “Ik vind het leuk om naar ‘depressieve muziek’ te luisteren, maar alleen wanneer ik met mijn foto's bezig ben.” Zelf beschouwt ze zich namelijk helemaal niet als depressief. Ze heeft een eigen kijk op dingen. “Je moet je blijven verbazen. Ik kan honderd keer door dezelfde straat lopen, en dan toch weer andere dingen zien.”

Betrokken

Indra heeft al op een aantal tentoonstellingen geëxposeerd. Het lijkt haar leuk om in Parijs of New York een tentoonstelling te houden, maar daar is ze ook een beetje huiverig voor. “Dan denk ik van: wat maakt het uit, dan wordt je misschien bekend, je werk wordt verkocht, maar wat haal je daaruit? Behalve dan dat je kunt leven. Wat haal je er persoonlijk uit, behalve dan de eer dat mensen het kopen. Wat draagt het bij aan de maatschappij? Ik wil iets bijdragen aan de maatschappij.”

Zo heeft Indra bijvoorbeeld een speciaal project ‘Disposable cameras’ opgezet. Ze was daarbij nieuwsgierig naar de gevolgen van de crisis wereldwijd. “Je kon je aanmelden via een website, kreeg dan een camera toegestuurd en daarna ging je foto's maken rond het thema crisis”, aldus Indra, die nu bezig is een boek samen te stellen van de foto's die ze van over de hele wereld terugkreeg.

Omslachtig

Natte glasplaatfotografie is een zeer omslachtige en tijdrovende

De passie van...

RUBRIEK WAARIN IEMANDS WERK, HOBBY OF PASSIE BELICHT WORDT. MAIL VOOR INFO OF TIPS NAAR JOB@MARKANTMARGRATEN.NL

Indra Moonen

• Indra Moonen met haar glasplaat fotocamera.

• Een natte glasplaatfoto voor het blad Puurzaam van de bierbrouwerij Gulpener.
• Rechts: Indra tussen haar foto's (en spullen die ze nog niet heeft uitgepakt).

manier van fotograferen. Er is bijvoorbeeld een donkere kamer voor nodig want de foto's moeten ter plekke worden ontwikkeld. Met al die apparatuur is het moeilijk om ver te reizen. In Frankrijk zou ze nog weleens foto's willen gaan maken, daar is natuurlijk een heel andere natuur. Maar Margraten vindt ze ook een heel mooi dorp om te fotograferen. Indra: “Als je de deur uitloopt ben je zo in de natuur, en die is rondom Margraten echt prachtig. En ook een beetje melancholisch.”

De A2-tunnel en de Gulpener bierbrouwerij zijn twee projecten die al op de gevoelige (glas) plaat zijn vastgelegd, maar ze zou ook nog eens graag bij DSM willen fotograferen. Indra: “Ik hou van industriële lijnen.”

Voor de beste foto's die ze gemaakt heeft, of om meer te weten te komen over het project ‘disposable cameras’ kunt u terecht op de site: www.contrastique.com.

Over glasplaat fotografie Omstreeks 1850 werd door Frederick Scott Archer het collodiumprocedé uitgevonden. Daarbij verving men de papieren drager door glas en hechtte men de zilverhalogeniden met behulp van een collodiumlaag op deze doorzichtige basis. Deze glasplaten moesten terwijl ze nat waren worden belicht en meteen worden afgewerkt. In de tweede helft van de negentiende eeuw maakte men op die manier foto's van bijvoorbeeld de Amerikaanse burgeroorlog. (BRON:WIKIPEDIA)